



ధ్వనీ - ప్రతిధ్వనీ

“యూనాస్పిటి బాబూలా!

కొంతలాగ గర్జిస్తోయి. ఓలమ్మ సరుదుకోమంటే గుడ్డెర జేత్తావేవే...నూడు కండట్రు బాబు ఆ...ఆం గాడు మరీనూ...ఆ బాబులు కూసుంటారు సరుదుకోండ్రా.

కండట్రుచ్చి సెప్పితే జరుగుతారునే-నాను సెప్పితే ఇంటారా...

ఓరి పోలినాయుడు, ముందు సోటుండట్రు నీ కాడ...ఆల్లా మీన జాగాఉండ బాబు. ఎంత కని నిలబడతారు బాబులు. కూకోండి సర్దుహాని

ఆల్లది, పెద్ద రోక లూత్తేనే ఒడ్డు నలుగు తాయే. నాను ముందే సెప్పినాను. కండట్రు బాబు. జరగండ్రా. గుంత జరగమంటే మరీనూ.

ఆల్లజేటే సోటు. ఆపరించడానికి నీ బాబు కాడి మూతునుకున్నావా బస్సు. అందరినీ డబ్బు లిత్తున్నాం అండటికీ గూకోవాలి. ఇయ్యొక్కడి తింగాణి కబుర్లో లమ్మ...కూసోండి బాబు సరుదుకూని.

కండట్రు బాబు నేను సెప్పనేదా తల్ల గాడు, అంఆ...జరగండ్రా ఈ పాటికి.

అవును బాబు, అందరి సేమడిక జూసుకో వాలా, ఒక్కల్పివీక ఆపరించితే ఎనాగాం...

అన్న నాకాలు మట్టేసి నారాయ...ఓలమ్మ గుంట కళ్లు మీనకిబోతున్నాయే..ఏంటాలె కాలు మట్టిసి. పేణం సిరును కెత్తిపోనాది. నాయమ్మ ఒల్లిరునుకు నడకే...

అన్న. ఇరకాట నయిపోయిందే...మీదన గూకోబెట్టిసి ఎనక గూకుండిపోనాడు కండట్రు. ఎలాగ సత్తే ఏటిగావాలి, ఆల్ల డబ్బులా ల్లాడి కేసుకున్నారు గండా. ఏటోయ మీనకి పొడుసు కొత్తావ్! బాబులు అనాగే నిలబడిపోనారు! ఆల్ల యెదర జించున్నగిరి ఈ మేలవంతా దిగిపోతాదినే అవును బాబు ఇది బారగ సేవలబస్సే ఆయి

పోనాది. కంపు...ఓలమ్మ అన్నీ సేవల గంపతే కడినేసివారు.

ఆల్లకేం డబ్బు లిత్తున్నారు గండా అని ఏసేసుకుంటున్నారు. ఇండల గూకోన్నోళ్ళు సత్తే బరికితే-

ఆల్లా ముందు గూకున్న వంతులుగోరు కండు వాయి ఆడ్డవెట్టుకుని, ముక్క ట్టుకూనే గూకుండి పోనారు పాపం...

అయిగోటండి, ఆల్లామీన చీట్టుకింద బడసేసి వారు సేవల గంపలు.

ఓలి మీ సేవలుకుండ, ఇయ్యొ శైవరుగొం టారె పోర్లమికి తానాలి కెల్తున్నారందరూను. బేమ్మర్లు జిందా తేసుకుంటారు కదు బాబు...

ఆల్లా బాబు నడుగింకా. మాడ, గొల్లలోల్లేరు అన్నదే బాబు సివోల్లేరు. మాం గొల్లలోల్లే రంతాం

బాబులు నిలబడేఉండి పోనారు...యాడి కెల్తారు బాబు?

అన్న, మీరూ సింవాంచలవేక మాపూ సిం వాంచలవే బాబు, బాబులే. మాతోటే వత్తు న్నారె.

సింవాంచలవు దారే తెలిదా? మాతోటి రండి బాబు.

అచ్చ, ఆల్లాసంత మారకట్టుకాడ దిగితే, ఆమీన రోడ్డునో సింవాంచలం బస్సు అగిషితాయి బాబు

బాబూ కండట్రుబాబు ఆల్లా మారకట్టు జంచను దగ్గిరి దించెయ్ బాబు. సింవాంచలం బస్సుకెళ్ళి పోతాం

ఆల్లా టూడెంటు బాబులు కెరిక నేదట సింవాంచలవు, అప్పన్న కొండెప్పుడూ ఎక్క నేదా బాబు? సాచి సలవమా సెడ్డ సలవనెండి. దరిసిసిం సేసుకున్నోల్లిదే పున్నెం!

అడటిబాబు పెద్దపెద్ద మారాజులే ఒత్తారు. బాబుకి మొక్కులు తక్కువా? అట్టాది వరణవూ సాంవి కాడికొచ్చి మొక్కులు నెల్లించుకుంటారు బాబు.

ఇప్పుడేవుంది బాబు సిన్న సిన్న పండకలికి. ఇకాకంలో మా గొప్ప సంబరం జరుగుద్ది నెంది.

అ...అ... నా నెల్లక పోడనేటి, సమచ్చ రాసికి పది సరులూ ఎల్లనలిసిందే బాబు పాదాల కాడికి. ఇకాకంలో మా వోల్లు బజినితోతే వత్తావు. నాకు కొత్తనుకున్నారా సాంవికాడి కెల్లడానికీ!

కండ్రుబాబు మారకట్టు జంచనోచ్చేత్తం నేదా. అన్న, డయివేరు దాటించేత్తున్నాడే. ఇదిగోటి ఇదికాద సింవాచలవెల్ల మారకట్టు జంచనూ? ముందుకు నాక్కొచ్చేసినాడు. ఎనక్కె నాగల్ల తావని. దిగండిబాబు అల్లయ్యే సింవాచలం బస్సులు.

ఉయ్, ఓ లుండవే కంగారి. ఆ బాబుల్ని దిగనియ్.



బాబులు కాళ్ళపొడుగు ముందొచ్చి గూకు న్నారు బస్సు. ఇడేబాబు సింవాచలం బస్సు.

పారిరాయ్... పారిరాయ్ దిక్కులుమారిగున్న బస్సెల్లిపోగల్లు. ఓసరాయ్. అమ్మ ఈపాటి దానికే ఒగిర్చిపోతుంది వడుసుదాయి! కొండే వెక్కుతావోలమ్మ! నా కాసేం జాత్తా వు బనెక్కు...అమ్మయ్య, అదికేకువుడా, అప్పన్న బాబు!

ఏం కండ్రుబాబు బస్సెన్గేతారా బస్సెగే త్తారని పావొచ్చినాచే, బాబ్బో బొగ్గేదురు సాంవి దరిసినం కేసుకోవాలి.

బాబు లై వెంత.

అన్న, ఇక్కడే పొద్దోనాది. బాబ్బుబు నీ కడుపు నల్లగా, బస్సెన్గేదురు!

అవును బాబు మరి ఎనిమిదయి పోనేదా. పొద్దెక్కిపోలే...ఒక చనం ముండెల్లితేం బాబు? ఇయ్యాలి ఓనాడెంటు బాబులూ ఎక్కెరు.

అవున్నే మీకు మాటగాదా మరి.

అల్లా సార్లచొక్కా బాబు మూల్నిరుక్కు పోనారు. ఏం బాబు మీకు బాగుందా లక్కడ.

ఏంటోలమ్మ ఇంకా ఎక్కింసేత్తున్నారు బస్సు. ఏం కండ్రు బాబో టయివవ్వనేదా? ఒగ్గి య్యండి బాబు పొద్దెక్కిపోకంది. డయివేరు అల్లా మడుంమీనే గూకుండిపోనాడు.

అప్పన్న బాబు సలవ సూపు, ఎంతసేపుడికి కదిలినాది తల్లె. ఓరి దిక్కులు సూడక కమ్ము లట్టుకో. చేకేనేడాలె బుర్రమీన తగలగల్లు.

ఇదా బాబు, మర్రపాలివు...ఇల్లిదే తేసిన పోలీసొల్లది.

ఇయ్యో, జొన్నసేలుకావు బాబు గంటిసేల. శాన, బాబులు కేం తెలుసు, చదువుకున్నోరికి యగసాయం సంగతి! గంటన్నం దిన్నారు గనకనా మారాజులు.

ఇయ్యేటిసెల్లు బాబు, అల్లా మిలట్రీ ముండా కొడుకులొచ్చి నాశనంచేసి పారీసినారుగాని, ఒకరకవా ఒకజాతా, అన్నిరకాల మావిడివల్లూ దొరికీయి బాబు. యుద్ధవొచ్చి తోట్లన్నీ పర్ర నేసీసింది. పెద్దపెద్ద మానులు నరికియ్యడం కొడ్డే సియ్యడం, తోట్లన్నీ దుంప నాశనం చేసేసినారు కదూ బాబు.

ఇల్లిదే గోపాలపొరవు. అదిగోటి అల్లక్కడే ఇమానాలు వాలతాయి. అదిగోటి అల్లా కర్ర కాడ బాబు. మా రాజులంతా అల్లందులోనే వాలతారు.

బాబూ, గాలోడెలాగెల్లది; ఆకాశంమీన? నాకేటి తెలుసు బాబు, ఎనాక్కూకుంట్లో ఎనాగెల్లాకో.

డూరకోయే గుంట, మాబాగ తెలిసున్న దాన్నాగ వాగేత్తున్నావు. అల్లా బాబులు నెప్పు న్నదినుకోక.

అవునుబాబు మరి, బస్సెనాగెల్తుందో అదీ అనాగె.

బాబూ, మనదేపూరు? దేశంకాని దేశం వొచ్చి, చడువుతున్నారు బాబులు.

ఏకేటి సడువుతున్నారు బాబు? ఇంగిలిసీను సిత్త మాకేటి తెలుసున్నే సడుం సంగతి.

బాబులందరూ కలకతేరు లయిపోతారే... ఏంబాబు మీకు కలకతేరుద్దోగం రాదా?

వల్ల కోయె తెలుసుకు! ఏంబాబు కలకటే రుద్దోగం రాదా మీకు?

మాబాబుకి మంచుద్దోగం రావాలి. ఏంబాబు ఉద్దోగ ఒత్తే నాను గేవకవుంటానా ఆల్లా మనిషి గుంటతొ సింవాచలం బస్సెక్కినాదని?

ఇల్లీ వరవతాలా బాబు? ఇయ్యన్నీ సావి దిరిగినియ్యగాద! పరావతారంలో సావి ఇక్కడే దిరుగోటడ.

మాకేటి తెలుసు బాబు ముసులోల్లు నెప్పి నియ్యేగండా. మరాటోల్లు కత్తలో నెస్తారు బాబు, సావి సిత్రంక. ఇల్లెక్కడ పంది దవసం జేస్తుందని రాజుగారు కొట్టేసేసినారట. ఆల్లా శిరసుమీద దగిల్లి చెప్పే సావికి నీవినెత్తురు గారతుంటుంది బాబు ఒప్పుదూ. దానికే గండం పట్టేతారు, రోజూ సావికి. సావి గండపు ఇశా కాన్ని ఒల్లతారుబాబు.

ఆ ఆ...నలవకే అనాగ పూతారు బాబు, అల్లారాజు బసవ వయిపోనాడంటు, రాజుపూ పోనాడంటు.

ఇంకెంత దూరం బాబు, ఇదిగోటి సింవా చలం వచ్చేసినాగండా.

సావిపాదాలకాడికి వాలిపోనాం. కంట్రుబాబు ఇశాపట్నానికి బస్సెప్పుడొగ్గేతారు?

సావి దరిసినం నేనుకొచ్చేయడవే గండా రెండు నెనాలావండి బాబు వచ్చేతాం.

* * *

బాబులు అల్లయిగో మెట్టు. అనాగే ఎక్కాలి బాబు.

ఏటి బాబు కాపీలా? కాపీలుచ్చుకూని దేవుణ్ణి సూత్రారా! అన్నీ తప్పకద బాబు. ఇయ్యాల పున్నవ. సావికి దణ్ణపెట్టుకుని కాపీలు దాగండి బాబు.

దరమం నేనుకోడానికి దమ్మిడీలుమాన్సుకోరా? నడవడి బాబు. పరిగెట్టకండి బాబు, కాళ్లపై త్తాయి. ఎయ్యుమెట్టున్నాయి ఎరకా?

గుంటు కులాసా తన్నేత్తుండే. నిదానంగా వడ్రాదా, ఆల్లా బాబుల్లో పరిగెట్టగలవనా?

ముక్కుమీనే ఉంటడాలమ్మ వపురుసం. ఆల్లా బాబుల్లో ఎక్కగలవనా ... ఓలమ్మ ఎక్కోలె...

అజేమిటి బాబు ఆయాసపడి పోతున్నార, ఆల్లాబాబు మరీను. కాంతాగిరండి బాబు. ఆల్లా బాబు మూర్ఖబోతున్నట్టున్నాడు. మా అమ్మి నూపండి బాబు రంయ్యునుని ఎక్కేత్తుంది. ఓలాగవె ఇల్లీబాబు లీకుగులు బడి పోనారు.

ఆల్లాకాసదార దగ్గిరి తానంజెయ్యిరా? కాంత ముఖం గడుక్కండి బాబు కల్లు తిరుగుతున్న యన్నారు గండా. నాను బుర్రతడుపుకుంటాను.

ఓలిరాయె బుర్ర తడవకుండెనా గల్తాయేయే సావికాడికి.

ఓలబొప్పి దీనికొచ్చేసింది గోటు. తానం జెయ్యివా?

నూడండి బాబు మాఅమ్మికి పేననొచ్చిసింది.

ఇల్లదిగ్నేసురిడి ఇన్నం. దణ్ణంపెట్టుకోండి బాబు, సదువు కున్నోరు గండా.

అల్లావైది అంజనేయలూరిగుడి ... బాబు మొకం దిరుగుతుందా? మా అమ్మి ఎక్కేత్తుంది కొండ. నూడు, బాబులు మొకాలు ఏొమ్మ పోనాయి! ఏనాడైనా సావికొండెక్కేరు గనకనా!

ఇంకెంత బాబు మూడొంతులాచ్చేసినాం.

ఒస్స, ఉండండ్రారా ఏత్రాం దమ్మిడిలు! బారుగ సిన్నప్పడే నేర్పించినార ఆడుక్కోడం. కోతున్నాగ పికేత్తున్నారు. గుడ్డోల్లు, నడ్డోల్లు నాగ ఇదెక్కడి కరమంరా! అవును బాబు పెలి గుంటడు, గుంటా ఆడుక్కోడవే.

బాబు ఈ మూకతో మనం తట్టుకోనేం నడండిబాబు పొద్దెక్కి పోతంది.

గుల్లంటారా బాబు. సావికి మొక్కున్న తరవాత తలియ్యిద్దా! అడోల్లయేతే మగోల్లయేతే రోజుకెన్ని మొక్కుబల్లు సావికి!

మా అమ్మికి ఉంది బాబు మొక్కు, పెల్లె మంచి మొగుడొచ్చినాక...

బస ఊరకోయె నాను మొక్కుకున్నాను. మొక్కుకోపోతే మంచి మొగుడెనా గొల్తాడు. నవ్వుతారేటి బాబు.

సావి కటాచ్చం లేంది సీక సిటుక్కున గదుల్లుదా?

కొండమీన కొబ్బరి నెట్టుంటారేటి బాబు, మాబాగ కత్తాయి. కాయలూ వలావుచ్చాలూ, వనసపల్లు, ఆశాపపల్లు. ఈ కొండమీనంతా అల్లదేగదు బాబు, ఎన్ని కండుతాయి. కాలం గాదుగాని మా ముమ్మరం గుంటాయి బాబు.

ఇయ్యి నెట్టన్నీ సంపెంగం పూలుబాబు, పసుపు సంపెంగం.. సాచికి గులాపూలుతోపే ఉందిబాబు పెద్దది.

అన్న, అదేటి తిన్నగ నడక. పూలుతియి కే పాటోడు నెట్టుమీనే ఉన్నాడు. మా గొబుగ కొప్పనో ఎట్టుకుంటావుగాని రా రాయ.

మా అమ్మికి పూలంటే మా సరదాబాబు. ఓటిరాయే ఆడుసూత్తాడు. అల్లడుగో కేకలేత్తు న్నాడు.

ఒలకోబాబు. పిల్లదాయి కొప్పులెట్టుకోడానికి తీసుకుందొక్కపువ్వు.. నేననే రాయే.

అదేటిబాబు ఒక్కీపువ్వుకే కనురుకుంటావు? సూడండిబాబు ఎనాగ కూత్తున్నాడో ఒలమ్మి రెయ్యిద్దంటే ఇనుకున్నావా?

ఊరుకోబాబు కావలితే డబ్బులిచ్చేతాం. అదేటి కపుల్లో గేత్తున్నావు! నడునడేలమ్మి...

తిన్నగనడే అని నెప్పతూనే ఉన్నాను. సూడంటి బాబు ఎన్ని మాటలిసిరినేడో అడు!
* * *

తొంబతోనేత్తున్నారె.. ఒలమ్మ బారుగగబడి పోతున్నారె. కండట్రుబాబు మారెండుకు త్రిక్కణ్ణియ్యవా. ఆడదాయల్ని సూడుబాబు.

ఈ టూడెంటుబాబు లిండులోనె గూకు న్నారె. బాబబ్బబు కండట్రుతోనెప్పి టిక్కణ్ణి ప్పియ్యండి బాబు

నీ కడుపు సల్లగుండి...సాచి కటూచ్చం కండట్రుబాబు .

బాబులు మాక్కన వడకుండొచ్చిసారూ. నరిసింగ సూచి అవతారాలు సూసినారా? సూణ్ణేదాబాబు! గుడి తూరు వెంపుని ఆమ్మారు గుడివ్రక్కన. సాచి దరిసినా

లున్నాయిబాబు. ఎన్ని గ్నాలూ, ఎన్ని గ్నాలూ. అల్లదే బాబు మా సీత్రవలన ఇగ్నాలునెక్కేరు. పోలిగ్నాలే, ఇగ్నాలు బాబు. తంబాలుమీద బొమ్మలూసినారా? ఎనాగ నెక్కినారండి, ఏనుగులూ, గుర్రాలూ, మనుసులూ...

కడమతెంపున సూసినారా రాలి రతంసాచి. దేవుతులు గట్టిందిన గోవురాలు బాబు. అవులు తరం అయి గట్టనానికి, కోటి దేవుతులూ సాచి కల్యానాని కొచ్చోరట. ఏటి బాబు కల్యానం కనక వైకుంఠం!

ఎనాగుంది బాబు సింహచలపు. సాచి మా సల్లని సాచి లెండి.

బాబులు కోలిపోనారు! కావీలు దాసినారా బాబు?

కట్టలెరిగిన బాబులూ మరి, నదువుకున్నారు. కలకటేరులు. ఏం బాబు అన్నీ జాసినారా, సాచి గుడెనక ... అన్న. ఆకాసి గంగ దగ్గర తానం జెయ్యనేదా, ఇంత దూరపు వచ్చి, ఏ వనుకుంతున్నారు బాబు, ఆ నీటిక్కడియ్యనా, కాశీనుంచొత్తున్నాయి బాబు! ఒంటిమీద కొన్నీళ్లు సల్లుకోలేక పానారా పోని!

టుయెంత బాబు? ఒంటిగంట దాటిపోనా దబ్బో!

ఏం బాబు తమరందరికీ పెళ్ళిల్లయినాయా నేదా?

అడిగితే తప్పేటి బాబు, సాచి సల్లగ సూదాలిగాసి?

అయితే మాకాడ పిల్లలున్నారు నేనుకుం తారా?

అ అ...అదేటి బాబు మమ్మన్నీ బేమర్లలో గలిపేనుకోండి బాబు, ఏం బాబు కలిపేను కోరా? బాబులు నవులుతున్నారు.

ఇడుగోటి ఇకాకుట్టు వొచ్చేసినావు బతుకు సల్లగుండాలగాని గుడికి రావా? సాచి గుడికొత్తే కలుసుకోవా?...
నా పేరడుగుతారా బాబులు! సాచిపేరే బాబులూ...నివాది అప్పియ్యమ్మ.



ఉర్దూకవి

వైజ్ అమ్మద్ వైజ్

వజీర్ రహ్మాన్

“అలబడి మా జీవితం
 ఆందోళన మా డివిరి
 తిరుగువాటు మా వేదాంతం
 ముఘ్, రాఘ్, అవాంతరా రెన్ని ఉన్నా
 ముందుదారి చూచి.”

అన్ని తన జీవన తత్వానికి నిర్వచన మిచ్చిన మహాకవి శ్రీరంగం శ్రీనివాసరావు కోవటం చెందినవాడు వైజ్ అమ్మద్ వైజ్; ఆధునిక ఉర్దూ కవిత్వంలో ప్రొత్తమైతిని సృష్టించుతోన్న విప్లవకవి.

అంటాడు వైజ్ జైలు కఠకటాలనుంచి:

“అయ్యూమ్మక మాతో లవ్ ఖోలో
 చుప్ రహ్ సేవాలో చుప్ కబ్ తక
 తుఫ్ హస్తో ఉన్ సె ఉరేగా
 తుఫ్ దూర్తో జాయేం గే!”

[పీడిత జనమా! పెదవులు విప్పండి ఇంకా ఎంత కాల మిలా మూగవోయి వుంటారు? కొంత హాసమైనా ఆ పెదవులనుండి బయల్పడటం తుంది. కొద్ది దూరమైనా మీ నినాదాలు విన బడ్డాం.]

నిశ్శబ్దానికి నీరాజన మర్పిస్తూ సుంసురి లాభం లేదు. ఆనంది, ఓసిక ఉన్నంతవరకు. ఉద్దమించండి, మీలో శక్తి, ఊపిరి, ఉన్నంతవరకు. అంతా కలిసి ఆనంది—“ఆనందాల అవధులు త్రొచుకు ఉరుకులెత్తే జగతికే బయనమని; ఆనవరతం ఆకనే వరిస్తామని”—అని ఉత్సాహ పూచేడు వైజ్, తనవలెనే అన్యాయపు టిరుసులలో పడి నలిగిన దీన హీన జనసందోహాన్ని. క్రూర క్రభుత్వాధినేతల రక్తసిక్త హస్తాల మధ్య, ఉరికంబపు నీడలో సుంచాని, రౌద్రనాదాన్ని వినిసించి, క్రాంతి కవుల గౌరవాన్ని నిలబెట్టాడు వైజ్.

1947 వరకు భారత వైస్యంలో మేజర్ గా పనిచేశాడు వైజ్. కాని “స్వాతంత్ర్యం” సిద్ధి



వైజ్ అమ్మద్ వైజ్

చేక తన వదలికి రాజీనామా యిచ్చి, “హాకిస్లాన్ టయిమ్స్” పత్రికకు ప్రధాన సంపాదకుడిగా జేరేడు. తన కత్తి వదలి కలాన్ని చేదాల్చిన సందర్భంలో అంటాడు:

“మరినిమ మబ్బులు ముసీరన
 యామిసి యవనికలు జీరాడే
 ఇదా, ఉదయమిదా?

ఇన్నా శ్మ క్రమ ఫల
 మిదా? యిదా? యిదా?.....

“ఆగ్ను లెగయు వధాలు దాటి
 శత్రుమమ్ము వమ్ముచేసి,
 నిశీ నిమగ్న దాటి

పయనుచిన మన కిదా గవ్వం?
 ఇదా, యిదా యాత్రా ఫలితం?”

అందరికీ ఆనందసుఖాలు పంచుచున్న దినాలు ఇంకా ముందు వున్నాయి; ఆకలీ, బాధలు,